

YUNUS

BAP 1

VE Amittayın oğlu Yunusa RABBİN Őu sözü geldi: ² Kalk, Nineveye, o büyük Şehre, git, ve ona karŐı çağır; çünkü onların kötülüğü benim önüme kadar ıktı. ³ Fakat Yunus RABBİN nnden TarŐiŐe kaçmağa kalktı; ve Yafaya indi, ve TarŐiŐe giden bir gemi buldu; navlununu verdi, ve RABBİN nnden uzağa, TarŐiŐe onlarla beraber gitmek için gemiye bindi.

⁴ Ve RAB denizin üzerine büyük bir yel gönderdi, denizde büyük fırtına oldu, ve gemi kırılacak gibi idi. ⁵ Gemiciler korktular, her biri kendi ilhına feryat etti; ve kendilerine hafiflik olsun diye gemide olan Őeyleri denize attılar. Yunus ise, geminin dip ambarına inmiŐti; ve yatıp derin uykuya dalmıŐtı. ⁶ Ve gemi reisi yaklaŐıp ona dedi: Ey sen, uyuyan adam, nen var? kalk, kendi Allahını ağır, belki Allah bizi anar da, helk olmayız. ⁷ Ve herkes birbirine dedi: Gelin de kura çekelim, ve bilelim kimin yüzünden bu bel baŐımıza geldi. Ve kura çektiler, kura da Yunusa düŐtü. ⁸ O vakit ona dediler: Rica ederiz, bize bildir, üzerimizdeki bu bel kimin yüzünden? senin iÇin nedir? nereden geliyorsun? memleketin neresi? ve hangi kavmdansın? ⁹ Ve onlara dedi: Ben İbranyim; denizi ve karayı yaratan göklerin Allahı RABDEN korkuyorum. ¹⁰ Ve o adamlar çok korkarak ona dediler: Bu ettiğin nedir? Çünkü RABBİN nnden kaçmakta olduğunu o adamlar biliyorlardı, çünkü onlara anlatmıŐtı.

¹¹ Ve ona dediler: Deniz bize karŐı yatıŐsın diye sana ne edelim? Çünkü deniz git gide daha fırtınalı oluyordu. ¹² Ve onlara dedi: Beni kaldırıp denize atın; deniz de size karŐı yatıŐır; çünkü benim yüzümden bu büyük fırtınanın üzerinize geldiğini biliyorum. ¹³ Fakat o adamlar karaya dönmek için sıkı kürek çektiler; fakat yapamadılar; çünkü deniz onlara karŐı git gide daha fırtınalı oluyordu. ¹⁴ Ve RABBİ çağırarak dediler: Ah, ya RAB, yalvarıyoruz, bu adamın canından ötürü helk olmıyalım, ve suçsuz kanı üzerimize yükleme; çünkü sen, ya RAB, sana nasıl hoŐ göründü ise, öyle yaptın. ¹⁵ Ve Yunusu kaldırıp denize attılar; ve denizin kudurması yatıŐtı. ¹⁶ O zaman bu adamlar RABDEN çok korktular; ve RABBE kurban kestiler, ve adaklar adadılar.

¹⁷ Ve Yunusu yutmak için RAB büyük bir balık hazırladı; ve Yunus  gün üç gece balığın karnında kaldı.

BAP 2

VE Yunus balığın karnından Allahı RABBE dua etti. ² Ve dedi:

Sıkıntım içinden RABBİ ağırdım, Ve bana cevap verdi;

Ölüler diyarının bağrından imdada çağırdım,

Ve sen benim sesimi iŐittin.

³ çünkü beni engine, denizlerin yüreęine attın,

Ve beni seller sardı;

Hep dalgaların, ve mevcelerin üzerimden geçti.

⁴ Ve ben dedim: Senin gözlerinin nnden kovuldum;

Fakat yine senin mukaddes mabedine bakacaęım.

⁵ Beni sular kuŐattı, ta cana kadar;

Çevremi engin aldı;

BaŐıma yosunlar sarıldı.

⁶ Daęların köklerine kadar indim;

Arkamdan dünya ebediyen srglendi;

Fakat hayatımı çukurdan sen çıkardın, ey Allahım RAB.

⁷ İimde canım bayılınca RABBİ andım;

Ve duam sana, mukaddes mabedinin içine vardı.

⁸ Yalancı putlara saygısı olanlar,

Kendi nimetlerini bırakırlar.

⁹ Fakat ben sana şükran sesile kurban keseceğim;

Adamış olduğumu ödiyeceğim.

Kurtarış RABBİNDİR.

¹⁰ Ve RAB balığa söyledi, ve Yunusu karaya kustu.

BAP 3

VE ikinci defa olarak Yunusa RABBİN şu sözü geldi: ² Kalk, Nineveye, o büyük şehre git, ve sana söyleyeceğim sözleri ona çağır. ³ Ve Yunus kalktı, ve RABBİN sözüne göre Nineveye gitti. Nineve çok büyük bir şehirdi, genişliği üç günlük yoldu. ⁴ Ve Yunus şehre girmeğe başladı, bir günlük yol yaptı, ve çağırıp dedi: Daha kırk gün var, ve Nineve yıkılacak.

⁵ Ve Nineve halkı Allaha inandılar; ve oruç ilân ettiler, ve büyüğünden küçüğüne kadar çullar sarındılar. ⁶ Ve bu söz Nineve kiralına erişti, ve tahttan kalktı, ve üzerinden kaftanını çıkardı, ve çul sarınıp kül üzerine oturdu. ⁷ Ve kralın ve büyük adamlarının fermanı ile Ninevede bağırıp ilân etti: İnsan ve hayvan, sığır ve davar, bir şey tatmasınlar; otlamasınlar, su da içmesinler; ⁸ ve insan da hayvan da, çul sarınıp Allahı kuvvetle çağırınsınlar; ve herkes kötü yolundan, ve ellerindeki zorbalıktan dönsün. ⁹ Kim bilir? belki Allah döner ve nadim olur, ve kızgın öfkесinden döner de, yok olmayız. ¹⁰ Ve Allah onların işlerini, kötü yollarından dönmüş olduklarını gördü; ve onlara yapacağını söylemiş olduğu kötülükten ötürü Allah nadim oldu; ve onu yapmadı.

BAP 4

FAKAT Yunusun çok gücüne gitti, ve kızdı. ² Ve RABBE dua edip dedi: Ah, ya RAB, ben daha memleketimde iken bunu söylemedim mi? bundan ötürü hemen Tarşışe kaçmağa davrandım; çünkü biliyordum ki sen lütfeden ve çok acıyan, geç öfkelenen, ve inayeti çok olup kötülükten nadim olan Allahsın. ³ Ve şimdi, ya RAB, niyaz ederim, canımı benden al; çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir. ⁴ Ve RAB dedi: Öfkelenmekle iyi mi ediyorsun? ⁵ Ve Yunus şehirden çıktı, ve şehrin şarkında oturdu, ve orada kendisine bir çardak yaptı, ve onun altında gölgede oturdu, ta ki, şehre ne olacağını görsün.

⁶ Ve Yunusu kötü halinden kurtarmak üzre, başına gölge olsun diye, RAB Allah bir asma kabak fidanı hazır edip onun üzerine çıkardı. Ve Yunus asma kabağından ötürü büyük sevinçle sevindi. ⁷ Fakat ertesi gün sabah olurken Allah bir kurt hazırladı, ve kurt asma kabağını vurdu, o da kurudu. ⁸ Ve vaki oldu ki, güneş doğunca, Allah yakıcı şark yelini hazırladı; ve güneş Yunusun başına vurdu, ve bayıldı, ve kendisi için ölümü dileyip dedi: Benim için ölmek yaşamaktan iyidir. ⁹ Ve Allah Yunusa dedi: Asma kabağından ötürü öfkelenmekle iyi mi ediyorsun? Ve dedi: Ölüme kadar öfkelenmekle iyi ediyorum. ¹⁰ Ve RAB dedi: Sen, emeğini çekmediğin, ve büyütmediğin asma kabağına acıyorsun, o kabak ki, bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu; ¹¹ ya ben, Nineve için, o büyük şehir için acımıyayım mı? o şehir ki, orada sağını ve solunu seçemiyen yüz yirmi binden ziyade insan, bir çok da hayvan var.